

شناسایی گلیکوزیدهای قلبی گونه دیژیتال ایران به روش HPLC

محمد آزاد بخت*(Ph.D)*، نصرالله قاسمی دهکردی*

چکیده

سابقه و هدف : گونه‌های دیژیتال و گلیکوزیدهای قلبی آنها در بیماری نارسایی احتقانی قلب (CHF) کاربرد دارند. در ایران تنها گونه دیژیتالیس نروزا در قسمت‌های شمالی به فراوانی رویش دارد. گلیکوزیدهای قلبی سایر گونه‌های این گیاه به روش‌های مختلف از جمله روش HPLC شناسایی شده‌اند. هدف این تحقیق شناسایی گلیکوزیدهای قلبی گونه دیژیتال ایران می‌باشد.

مواد و روش‌ها : در روش HPLC، از حلال متداول برای استخراج و از استونیتریل و آب مقطر به روش گرادیان برای کروماتوگرافی و از بتا متیل دیگوکسین به عنوان استاندارد داخلی استفاده شده است.

نتایج : در برگ گیاه دیژیتالیس نروزا با روش HPLC، پانزده گلیکوزید قلبی شناسایی شد که بیشترین مقدار گلیکوزید قلبی در این گیاه را لاناتوزید A تشکیل می‌داد.

استنتاج : با توجه به شناخت گلیکوزیدهای قلبی این گیاه، از آنجایی که در کشورهای مختلف از گونه‌های متفاوت دیژیتال جهت تهیه داروهای مؤثر در بیماری نارسایی احتقانی قلب استفاده می‌شود، در صورت مطالعات تکمیلی به ویژه مطالعات فارماکولوژی و توکسیکولوژی، از گونه دیژیتال ایران نیز می‌توان به این دسته از داروها دسترسی یافت.

واژه‌های کلیدی : دیژیتال، نارسایی احتقانی قلب، دیژیتالیس نروزا، HPLC، گلیکوزیدهای قلبی

مقدمه

منبع تجاری تهیه دزیتوکسین و گونه لاناتا منبع تجاری تهیه دیگوکسین می‌باشد. همچنین پودر برگ دیژیتال به صورت قرص، کپسول، سашه و به فرم قطره در بیماری‌های قلبی استفاده می‌گردد^(۱). در ایران تنها گونه دیژیتالیس نروزا در قسمت‌های شمالی کشور به فراوانی رویش دارد^(۲) به طوری که این گونه از بیش از ۲۵ منطقه مختلف ایران جمع‌آوری گردیده است. این گونه به دلیل رگبرگ‌های منظم شبیه به رشتهداری عصبی به نروزا نام‌گذاری شده است^(۳).

گیاهان دارویی علاوه بر این که خود به تنها بی در درمان بیماری‌ها به کار می‌روند، به عنوان منع عظیم و بالقوه مواد اولیه دارویی، صنعتی، غذایی مطرح می‌باشند. از گیاهان دارویی مهم، گیاهان جنس Digitalis می‌باشند که نه تنها خود به صورت استاندارد در بیماری نارسایی احتقانی قلب (CHF) به کار می‌روند بلکه منبع گلیکوزیدهای قلبی مهمی همچون دیگوکسین، دیزیتوکسین و انواع لاناتوزیدها می‌باشند^(۱). در پزشکی از گونه پورپوره آ و لاناتا بیشتر استفاده می‌گردد، به طوری که گونه پورپوره آ

*متخصص فارماکوگنوژی- استادیار دانشگاه علوم پزشکی مازندران

**متخصص فارماکوگنوژی- دانشیار دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

در متانول حل گشته و با اضافه کردن استاندارد داخلی به محلول حاصل، برای تزریق به دستگاه HPLC آماده می‌گردد. در آنالیز HPLC برای جداسازی از روش گرادیان استفاده شد، به طوری که غلظت مواد مشکله فاز متحرک در طول آنالیز یکسان نبود و برای شناسایی کاردنولیدهای جداسازی شده از کاردنولیدهای استاندارد استفاده گردید(۶,۵).

مواد و روش ها
استخراج گلیکوزیدهای قلبی: ۲۰۰ تا ۴۰۰ میلی گرم از پودر برگ دیژیتالیس نروزا را وزن نموده و به آن ۲۰۰ گرم متانول ۷۰ درصد اضافه و به مدت ۱۰ دقیقه رفلاکس گردید. آنگاه ۵۰۰ گرم آب مقطر صاف شده و ۱۰۰۰ میلی گرم استات سرب [Pb(AC)₂] ۱۵ درصد (w/v) افزوده و پس از ۵ دقیقه انکوبه کردن، به مدت ۱۰ دقیقه با ۳۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ گردید. به ۱۰ میلی لیتر از این محلول، ۶۰ میلی لیتر محلول کلروفرم- ایزوپروپانول به نسبت ۲ به ۳ اضافه نموده و پس از دکانته کردن، فاز آلی را توسط روتاری تخلیط کرده و در ۲۰۰ میلی لیتر متانول حل نموده و ۲ میلی لیتر از محلول ۴ میلی گرم ۱۰۰ میلی لیتر بتمتیل دیگوکسین در متانول را به عنوان استاندارد داخلی به آن اضافه کرده و ۲۰ میکرولیتر آن به دستگاه HPLC تزریق گردید.

شرایط HPLC :

Waters 600E System Controller
 Waters Lambda Max
 Model 481 LC Spectrophotometer
 Water 745 Data Module
 فاز ثابت Lichrocart®, Merck,
 125×4mm, Fullmaterial Lichrosphor®
 100RP-18(5μm)

تاکنون بیش از ۲۰۰ ترکیب کاردنولیدی شناسایی شده است که معروفترین آنها یعنی دیگوکسین، دیژیتوکسین، انواع لاناتوزیدها، و ژیتوکسین در گونه‌های دیژیتال وجود دارند، به طوری که در برگ گونه لانا تا حدود ۵۰ گلیکوزید قلبی شناسایی شده است (۴). مهمترین ترکیبات برگ دیژیتال، کاردنولیدها جزو ترکیبات کاردنولیدها می‌باشد. کاردنولیدها گلیکون و قسمت گلیکوزیدی بوده که از قسمت قندی (گلیکون) و قسمت غیر قندی (آگلیکون) تشکیل شده‌اند که اثرات فارماکودینامیک آنها مریوط به قسمت غیر قندی می‌باشد. به طور کلی دستجات محدودی آگلیکون وجود دارد و عمدۀ تفاوت کاردنولیدها قسمت قندی آنها می‌باشد. آگلیکون کاردنولیدها ساختمان استروییدی داشته که یک حلقه لاکتون ۵ ضلعی به کربن شماره ۱۷ آن متصل است (۴,۱).

استفاده از گیاهان بومی در درمان بیماری‌ها مستلزم شناسایی مواد مؤثره آنها در مقایسه با گیاهان دارویی استاندارد می‌باشد. یکی از مهمترین روش‌های جداسازی و شناسایی مواد مؤثره گیاهان دارویی استفاده از روش کروماتوگرافی مایع با کارکرد عالی (HPLC)^۱ است که انتخاب روش جداسازی و ایجاد شرایط مناسب برای هر گونه گیاهی متفاوت است و نیاز به طراحی، مطالعه، و انجام مکرر آن دارد.

در این تحقیق، کاردنولیدهای موجود در گونه دیژیتال ایران به طریقه کروماتوگرافی مایع با کارکرد عالی مورد جداسازی و شناسایی قرار گرفته است. این روش آنالیز ساده و حساس می‌باشد و امروزه یک روش استاندارد برای آنالیز کاردنولیدها در برگ‌های گونه‌های دیگر دیژیتال می‌باشد. برای انجام این آنالیز، کاردنولیدها ابتدا با محلول هیدورالکلی و قبل از تخلیط به وسیله حلال‌های آلی استخراج می‌گردند و سپس حاصل تخلیط

1. High Performance Liquid Chromatography

قلبی موجود در این گیاه از استانداردهایی استفاده شده است. جدول شماره ۲ مربوط به انواع استانداردها، ساختمان شیمیایی، زمان نگهداری، و زمان نگهداری نسبی آنها نسبت به باتامتیل دیگوکسین را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۱: شرایط آنالیز HPLC کاردنولیدهای دیئریتالیس نروزا

زمان	دماستون (دقیقه)	سرعت حلال درصد استونیتریل	درصد آب مقطر	دماستون (ml/Min)	دماستون (°C)
۰۰/۰۰	۷۸	۲۲	۱/۲۰	۴۰	
۰۲/۰۰	۷۸	۲۲	۱/۲۰	۴۰	
۳۰/۰۰	۶۸	۳۲	۱/۲۰	۴۰	
۴۰/۰۰	۶۰	۴۰	۱/۲۰	۴۰	
۴۶/۰۰	۵۴	۴۶	۱/۲۰	۴۰	
۴۸/۰۰	۷۸	۲۲	۱/۲۰	۴۰	
۶۰/۰۰	۷۸	۲۲	۱/۲۰	۴۰	

(Pmp A) آب مقطر صاف شده : فاز متحرک

(Pmp B) استونیتریل Lichrosdt®, Merck

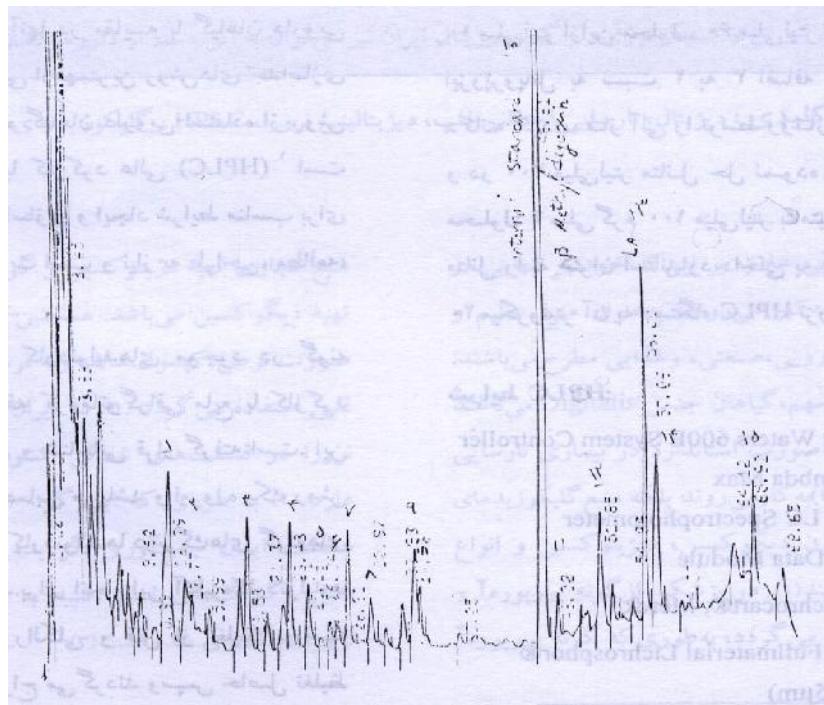
Detection: UV-Detection 225 nm

روش جداسازی با HPLC :

برای جداسازی کاردنولیدهای گیاه دیئریتالیس نروزا از سیستم حلال به صورت گردابیان استفاده شد. زمانبندی و مقدار هر یک از حلال های دو پمپ (A,B) و همچنین سرعت حرکت حلال در ستون و دماستون در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

نتایج

آنالیز و کروماتوگرام HPLC گلیکوزیدهای قلبی دیئریتالیس نروزا در تصویر شماره ۱ نشان داده شده است. در این آنالیز از باتامتیل دیگوکسین به عنوان استاندارد داخلی استفاده شده است که پیک بزرگ در $RT=45-46/61$ دقیقه مربوط به این ترکیب می‌باشد (پیک شماره ۱). جهت مشخص شدن انواع گلیکوزیدهای

تصویر شماره ۱: گلیکوزیدهای قلبی موجود در دیئریتالیس نروزا.

جدول شماره ۲: جدول استانداردهای کاردنولیدها، ساختمان شیمیایی، زمان نگهداری، و زمان نگهداری نسبی (۵)

نام ترکیب	ساختمان شیمیایی	RT (min)	RRT	نام ترکیب	ساختمان	RT (min)	RRT
Digoxigenin	Dx-D C	4.57 8.23	0.099 0.178		AcDx-Dx-C Xyl-Dx-A	37.33 39.93	0.806 0.862
Digitalinum verum Subalpinae	Dx-C Gl-Dtx-B Gl-Dtx-F	12.97 13.88 14.49	0.280 0.300 0.313	PB Lanatoside	Gl-Dx-Dx-Dx-B Dx-E	40.69 40.87	0.879 0.883
	Dx-C	15.08	0.326				
	Glum-Dx-C	15.45	0.334				
	Gl-Dx-Dx-C	15.69	0.339				
	Gl-A	19.09	0.412				
	Xyl-Dx-Dx-C Gl-Dtx-B	20.28 21.06	0.437 0.455	Digitoxigenin	A	41.15	0.889
Glucuroverosid	Didesogl-Dx-C Dtx-B	21.38 22.62	0.462 0.488	Digoxosid	Dx-Dx-Dx-Dx-C	41.53	0.897
Sirospesid							
	Gl-Dx-B	23.15	0.500	α -Acetyl digoxin	Gl-Dx-Dx-A	44.23	0.955
Glucogitoxosid	B	23.77	0.513	β -Methyl digoxin	α -AcDx-Dx-Dx-C	45.48	0.982
Glutoxigenin	Gl-Dx-Dx-Dx-C	24.13	0.521	Glucogitaloxin	β -Methyl Dx-Dx-Dx-C	46.31	1.000
Desacetyl-LC					Gl-Dx-Dx-Dx-B	46.34	1.001
	Gl-AcDx-Dx-C	24.61	0.531				
	Dx-Dx-C Dx-Dx-Dx-D	24.90 24.92	0.538 0.538	LB	Gl-AcDx-Dx-Dx-B	47.62	1.028
Diginatin							
	Glum-Dx-Dx-C	25.31	0.551				
Neo-Glucodigoxosid	N-Gl-Fuc-A	26.04	0.562	Ebatromonosid	Dx-A	48.45	1.046
Glucodiglucoosid	Gl-Glum-A	26.57	0.574	β -Acetyl digoxin	β -AcDx-Dx-Dx-C	48.47	1.047
Glucosamidonosid	Gl-Fuc-A	26.71	0.577	Gintonin	Dx-Dx-Dx-B	49.80	1.075
	Gl-Dx-E	28.33	0.612	PA	Gl-Dx-Dx-Dx-A	51.27	1.07
Neo-Odorobiosid G	N-Gl-Dtx-A	28.33	0.612	LE	Gl-AcDx-Dx-Dx-B	51.48	1.112
Odorobiosid G	Gl-Dtx-A	30.28	0.654	LF	Gl-AcDx-Dx-Dx-F	52.49	1.133
Verodoxin	Dtx-E	30.80	0.665				
Glucodigoxosid	Didesogl-Dx-Dx-C	30.98	0.669	Dx-Dx-A	54.15	1.169	
LC	Gl-Dx-Dx-Dx-Dx-C	32.68	0.706	LA	Gl-AcDx-Dx-Dx-A	55.62	1.231
digoxin	GR-AcDx-Dx-Dx-C	33.43	0.722	α -Acetyl digoxin	α -AcDx-Dx-Dx-B	56.26	1.215
	Dx-Dx-Dx-C	33.51	0.724	β -Acetyl digoxin	β -AcDx-Dx-Dx-B	58.31	1.259
Glucovatromonosid	Gl-Dx-A	14.31	0.741	Digitoxin	Dx-Dx-Dx-A	58.57	1.263
	GLUM-A	36.00	0.777	α -Acetyl gitoxin	α -AcDx-Dx-Dx-B	59.88	1.294
				α -Acetyl digitoxin	α -AcDx-Dx-Dx-A	63.34	1.381
				β -Acetyl digitoxin	β -AcDx-Dx-Dx-A	66.29	1.431

C=Digoxigenin, B=Gitoxigenin, Gl=Glucose, Dx=Digitoxose, A=Digitoxigenin, E=Gitaloxigenin,
Dtx=Digitalose, F=Oleandrinogenin, xyl=xylose, D=Diginatigenin, Fuc=Fucose

گونه‌های دیژیتال به طور موفقیت آمیزی می‌توان استفاده نمود (۹،۸،۷). در HPLC گلیکوزید قلبی دیژیتالیس نروزا ده ترکیب به خوبی جداسازی شد که عبارتند از: گلوکوژیتروزید، گلوکودیژیفوکوزید، اودوروپیوزید G، گلوکواواترومونوزید، لاتاتوزید B، لاتاتوزید E، لاتاتوزید A، استیل ژیتوکسین، دیژیتالینوم و روم، دیژیتوکسی ژنین گلوکز.

HPLC گلیکوزید قلبی دیژیتالیس نروزا نشان می‌دهد که لاتاتوزید A بیشترین مقدار کاردنولیدهای موجود در برگ گیاه را تشکیل می‌دهد. به طور کلی کاردنولیدهایی که در گونه مذکور وجود دارند از دسته دیژیتوکسی ژنین و ژیتابولوکسی ژنین می‌باشند و در این گونه کاردنولیدهایی از دسته دیگوکسی ژنین و دیژیتاتی ژنین شناسایی نشده است و همچنین عمدۀ کاردنولیدها از دسته دیژیتوکسی ژنین می‌باشند که لاتاتوزید A که بیشترین مقدار کاردنولید در گیاه را تشکیل می‌دهد نیز در دسته دیژیتوکسی ژنین می‌باشد.

لیشیوس (Lichiu) با استفاده از HPLC، وجود کاردنولیدهایی همچون اوواترومونوزید، ژیتروزید، و لاتاتوزید B را در گونه ساب آلپینا گزارش نموده است (۵). شونر (Schonr) و رینهارد Reinhard در مطالعه *in vitro* کشت طولانی مدت کلون‌های D.Lanata در HPLC با استفاده از HPLC ترکیباتی همچون لاتاتوزید C، دیگوکسین، لاتاتوزید A، و دیژیتوکسین را گزارش نموده‌اند (۱۰).

به طور کلی پس از یافتن روش مناسب HPLC برای گونه گیاهی، می‌توان مکرراً از این روش جهت تعیین مقدار کمی، استاندارد کردن عصاره گیاه، و کنترل داروهای حاوی آنها به طور دقیق و سریع استفاده کرد.

با مقایسه زمان نگهداری (RT) و زمان نگهداری نسبی (RRT) انواع استانداردها (جدول شماره ۲) و پیک‌های انواع گلیکوزیدهای قلبی در HPLC دیژیتالیس نروزا (در تصویر شماره ۱)، ۱۵ گلیکوزید قلبی قابل شناسایی است که در جدول شماره ۳، این ۱۵ ترکیب، RT و RRT آنها نسبت به باتامیل دیگوکسین نشان داده شده است. ضمناً همان‌طوری که از تصویر شماره ۱ (HPLC) گلیکوزیدهای قلبی دیژیتالیس نروزا مشخص می‌باشد ترکیب لاتاتوزید A، بیشترین مقدار کاردنولید موجود در برگ گیاه دیژیتالیس نروزا را تشکیل می‌دهد.

جدول شماره ۳: آنالیز HPLC کاردنولیدهای دیژیتالیس نروزا

ردیف	نام ترکیب	تاریخ	شماره
RRT	RT(Min)	ترکیب	
۱	—		
۲	۱۰-۱۲	دیژیتالینوم و روم	۰/۲۳۴
۳	۱۳-۱۴	دیژیتوکسی ژنین گلوکز	۰/۳۰۰
۴	۱۸-۱۹	گلوکوژیتروزید	۰/۴۱۲
۵	۲۲-۲۳/۴	نئو گلوکودیژیفوکوزید	۰/۵۰۰
۶	۲۵-۲۶	گلوکودیژیفوکوزید	۰/۵۶۲
۷	۲۶-۲۷	گلوکولانادوکسین	۰/۵۷۷
۸	۲۷-۲۹	او دروپیوزید G	۰/۶۱۲
۹	۳۰-۳۱	گلوکواواترومونوزید	۰/۶۵۴
۱۰	۳۴/۵-۳۳/۵	گلیکوگلیکوسین	۰/۷۴۱
۱۱	۴۵-۴۶/۶۱	بامتیل دیگوکسین	۱/۰۰
۱۲	۴۷-۴۸	لاتاتوزید B	۱/۰۲۸
۱۳	۵۱-۵۲	لاتاتوزید E	۱/۱۱۲
۱۴	۵۱-۵۲	لاتاتوزید A	۱/۲۰۱
۱۵	۵۶-۵۷	استیل ژیتوکسین	۱/۲۱۵
	۶۲-۶۴	استیل دیژیتوکسین	۱/۳۸۱

بحث
از روش کروماتوگرافی مایع با کارکرد عالی برای شناسایی و تعیین مقدار هر یک از کاردنولیدهای

فهرست منابع

1. Trease G.E, Evans W.C. *Trease and Evans Pharmacognosy*. 14th ed. London: Saunders Company Ltd. 1998; 313-316.
2. Rechinger K.H. *Flora Iranica*. Austria: Akademiche Druk-u. Vol. 147. 1979: 169-170.
۳. قاسمی دهکردی، نصرالله؛ آزادبخت، محمد. گونه *دیجیتال ایران*. ماهنامه دارویی رازی. شماره ۱۱، آذر ۱۳۷۳: ۳۵-۳۶.
4. Samuelson G. *Drugs of natural origin*. A textbook of pharmacognosy. Swedish: pharmaceutical press. 1992: 131-140, 181-185.
5. Lichius J.J. *Phytochemische Analyse Seltener Digitalisarten. Digitalis Subalpine und reziproker Digitaliskreuzungen*. Dr. rer nat thesis. Germany: Berlin. Stuttgart. 1991: 3-60.
6. Weigrebe H, Wichtl M. *High performance liquid chromatographic determination of cardenolides in Digitalis leaves after solid-phase extraction*. *J. of Chromatography*. 1993; 63(3): 402-407.
7. Fingerhat T, Bugge G, Lichius J.J, Wichtl M. *Cardiac glycosides in the leaves of some fl-hybrids of species of Digitalis, Especially of Digitalis carccusis*. *Planta Medica*. 1991; 52(2): A71-A72.
8. Lichius J.J, Wichtl M. *Vergleichende untersuchungen des cardenolide-spektrums derer-variation von Digitalis subalpina*. *Planta Medica*. 1992; 58(1): 102-104.
9. Connolly J.D, Hill R.A. *Sources, biosynthesis, Isolation and Identification of cardenolides*. *Methods Plant Biochem*. 1991; 7(1): 361.
10. Schoner S, Reinhard E. *Long-term cultivation of Digitalis lanata clones propagate in vitro: cardenolide content of the regenerated plants*. *Planta Medica*. 1986; 50(1): 478-481.